

του ΚΥΚ έχει ως σκοπό αφενός μεν να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκή ένδειξη για να εκτιμήσει το βάσιμο της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και τη σκοπιμότητα να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, αφετέρου δε να επιτρέψει στο τελευταίο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η άσκηση προσφυγής θέτει επομένως τέρμα στη δυνατότητα για την

ΑΔΑ να νομιμοποιήσει την απόφασή της με αιτιολογημένη απάντηση για την απόρριψη της ενστάσεως.

4. Η ακύρωση πράξεως της διοικήσεως που προσέβαλε υπάλληλος συνιστά καθαυτή πρόσφορη ικανοποίηση και, καταρχήν, επαρκή ικανοποίηση για κάθε ηθική βλάβη που μπορεί αυτός να υφίσταται.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Φεβρουαρίου 1992 *

Στην υπόθεση T-52/90,

Cornelis Volger, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Heffingen (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους Jorge Campinos, jurisconsultum, Manfred Peter και Christian Pennera, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού-εναγομένου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως μεταθέσεως στην κενή θέση με αριθμό αναφοράς 6084, την οποία υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Saggio, Πρόεδρο, X. Γεραρή και J. Biancarelli, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

αφού έλαβε υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 27ης Νοεμβρίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Περιστατικά και διαδικασία

- 1 Ο προσφεύγων-ενάγων, Volger, υπάλληλος βαθμού A 6 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (στο εξής: Κοινοβούλιο), υπηρετεί στη Γενική Διεύθυνση Πληροφοριών και Διεθνών Σχέσεων (ΓΔ ΙΙΙ) από την 1η Οκτωβρίου 1981.
- 2 Στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής-αγωγής ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου που απέρριψε την υποψηφιότητά του για τη θέση υπαλλήλου διοικήσεως που κηρύχθηκε κενή στο Γραφείο Πληροφοριών του Κοινοβουλίου της Χάγης, με την ανακοίνωση κενής θέσεως 6084.
- 3 Το ιστορικό της διαδικασίας πληρώσεως της επίδικης στην προκειμένη υπόθεση κενής θέσεως έχει ως εξής. Την 1η Ιουλίου 1988 κενώθηκε μια θέση κυρίου υπαλλήλου διοικήσεως στο Γραφείο Πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της Χάγης και στις 19 Σεπτεμβρίου 1988 αποτέλεσε αντικείμενο ανακοινώσεως πληρώσεως κενής θέσεως από υπάλληλο υπηρετούντα στο γραφείο αυτό. Δεδομένου ότι οι δύο υποψήφιοι για την εν λόγω θέση δεν πληρούσαν, κατά το Κοινοβούλιο, τα απαιτούμενα προσόντα, η

θέση αυτή υπήχθη στη ΓΔ III. Στις 28 Νοεμβρίου 1988 δημοσιεύθηκε νέα ανακοίνωση κενής θέσεως στο γραφείο της Χάγης, αυτή τη φορά όμως για υπάλληλο διοικήσεως. Δεδομένου ότι και πάλι, κατά τη γνώμη του Κοινοβουλίου, καμιά υποψηφιότητα δεν μπορούσε να γίνει δεκτή, στις 2 Οκτωβρίου 1989 δημοσιεύθηκε με τον αριθμό 6084 δεύτερη ανακοίνωση κενής θέσεως στο Γραφείο Πληροφοριών της Χάγης. Η δεύτερη αυτή ανακοίνωση απαιτούσε, πέραν των προσόντων και γνώσεων που απαιτούσε η προηγούμενη ανακοίνωση κενής θέσεως, βαθιά γνώση των μέσων πληροφοριών και των κοινοβουλευτικών συστημάτων στις Κάτω Χώρες, καθώς και της δομής και δραστηριότητας της Κοινότητας. Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως η οποία κινήθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως 6084.

Στο μεταξύ η θέση που κηρύχθηκε κενή στο Γραφείο Πληροφοριών της Χάγης με τις προαναφερθείσες ανακοινώσεις πληρώθηκε διαδοχικά με τρεις εκτάκτους υπαλλήλους από την 1η Οκτωβρίου 1988 μέχρι σήμερα.

- 4 Στην προαναφερθείσα ανακοίνωση κενής θέσεως 6084 το Κοινοβούλιο δήλωνε ότι « η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία πληρώσεως της θέσεως αυτής, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καταρχάς με μετάθεση. Στην περίπτωση που η θέση αυτή δεν θα μπορέσει να πληρωθεί στη φάση αυτή, θα εξεταστούν οι δυνατότητες άλλων διαδικασιών που προβλέπονται από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων ».

Παράλληλα με την ανακοίνωση κενής θέσεως 6084 που κίνησε τη διαδικασία πληρώσεως με μετάθεση, το Κοινοβούλιο δημοσίευσε την ίδια ημέρα, όσον αφορά την ίδια θέση στο Γραφείο Πληροφοριών της Χάγης, την ανακοίνωση κενής θέσεως PE/A/136, κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), περί μετατάξεων από ένα σε άλλο κοινοτικό όργανο. Κατά το γράμμα της τελευταίας αυτής ανακοινώσεως, « οι υποψηφιότητες που θα υποβληθούν σε ανταπόκριση της παρούσας προσκλήσεως δεν θα ληφθούν υπόψη παρά μόνον αν οι εσωτερικές διαδικασίες δεν καταλήξουν σε αποτέλεσμα ».

- 5 Εξάλλου, το Κοινοβούλιο αποφάσισε να διοργανώσει γενικό διαγωνισμό, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως ολλανδικής γλώσσας της σταδιοδρομίας A 7-A 6 και δημοσίευσε προς τούτο την ανακοίνωση κενής θέσεως PE/49/A (ΕΕ 1990, C 141, σ. 24). Η επιτροπή προσωπικού, κατά τη συνεδρίασή της της 25ης Ιουνίου 1990, όρισε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα μέλος της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/49/A.

- 6 Όσον αφορά ειδικότερα τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, ο Volger υπέβαλε αίτηση μεταθέσεως στις 3 Οκτωβρίου 1989, κατόπιν της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως 6084, στη θέση υπαλλήλου διοικήσεως στο γραφείο της Χάγης. Στις 4 Ιουλίου 1990 πληροφορήθηκε την απόρριψη της υποψηφιότητάς αυτής, μέσω εντύπου που του έστειλε η υπηρεσία προσλήψεων και το οποίο στηριζόταν στην απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) να κινήσει τη διαδικασία του εξωτερικού διαγωνισμού PE/49/A.
- Κατά τις πληροφορίες που παρέσχον οι διάδικοι, ήδη πριν από τη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως 6084, στις 2 Οκτωβρίου 1989, ο Volger είχε συνομιλήσει με τον προϊστάμενο τμήματος του γραφείου της Χάγης, τον Ιούνιο του 1989, σχετικά με την ενδεχόμενη τοποθέτησή του στο ίδιο αυτό γραφείο.
- 7 Στις 18 Ιουλίου 1990 ο Volger υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και κατά της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας εξωτερικού διαγωνισμού PE/49/A. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχον οι διάδικοι, το Κοινοβούλιο πληροφόρησε το τμήμα προσωπικού για τη διοικητική αυτή ένσταση, ιδίως κατά το ότι εστρέφετο κατά της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού PE/49/A.
- 8 Ελλείπει ρητής απαντήσεως του Κοινοβουλίου στην πιο πάνω ένσταση μέσα στην προθεσμία των τεσσάρων μηνών που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Δεκεμβρίου 1990 την ακύρωση αφενός μεν της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του στη θέση που προκηρύχθηκε κενή με τον αριθμό 6084, αφετέρου δε της « αποφάσεως του Κοινοβουλίου να κινήσει τη διαδικασία του εξωτερικού διαγωνισμού PE/49/A προς πλήρωση αυτής της θέσεως ».
- 9 Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 1990 ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, με την ιδιότητα του ως ΑΔΑ, απήρτησε στον Volger απόφαση με την οποία απέρριπτε ρητά την ένστασή του.
- 10 Ενόψει των εξηγήσεων που παρασχέθηκαν με το εν λόγω έγγραφο του Προέδρου του Κοινοβουλίου και επαναλήφθηκαν με το υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με τις οποίες ο γενικός διαγωνισμός PE/49/A δεν έχει ως σκοπό την πλήρωση της θέσεως που προκηρύχθηκε κενή με την ανακοίνωση 6084, ο προσφεύγων-ενάγων παραιτήθηκε, με το υπόμνημα ανταπαντήσεώς του, από το αίτημα ακυρώσεως της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού PE/49/A.

- 11 Στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την επίδικη θέση, η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 30 Αυγούστου 1991. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Κατόπιν προσκλήσεως του Πρωτοδικείου, το Κοινοβούλιο προσκόμισε κατά τη συνεδρίαση την ανακοίνωση κενής θέσεως της 28ης Νοεμβρίου 1988 καθώς και τα υπηρεσιακά σημειώματα της 5ης και της 27ης Σεπτεμβρίου 1990 σχετικά με τη διοικητική ένσταση του Volger, που έστειλαν στη Νομική Υπηρεσία του Κοινοβουλίου οι υπεύθυνοι της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών και της ΓΔ ΙΙΙ, των οποίων ζητήθηκε η γνώμη επί της ενστάσεως αυτής.

Αιτήματα των διαδίκων

- 12 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει την « παραίτησή του » από το αίτημα ακυρώσεως της διαδικασίας του διαγωνισμού PE/49/A·
- να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου που απέρριψε την υποψηφιότητά του στη θέση που κηρύχθηκε κενή με τον αριθμό 6084·
- να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να του καταβάλει το ποσό του 1 ECU, ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Το καθού-εναγόμενο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή αβάσιμη·
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

- 13 Πρέπει να σημειωθεί καταρχάς ότι ο προσφεύγων-ενάγων παραιτήθηκε ρητά από το αίτημα ακυρώσεως της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού PE/49/A.

Όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που απέρριψε την υποψηφιότητά του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αναφέρεται σε παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ΚΥΚ. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη κανονικής συγκριτικής εξετάσεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος και παράβαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων και του δικαιώματος ακροάσεως. Ο τρίτος λόγος αναφέρεται σε παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ. Τέλος, με τους δύο τελευταίους λόγους ακυρώσεως προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας και καταστρατήγηση διαδικασίας καθώς και παράλειψη του καθήκοντος αρωγής και χρηστής διοικήσεως.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ΚΥΚ

- 14 Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση της σειράς προτεραιότητας που θεσπίζει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ κατά το μέτρο που το Κοινοβούλιο δημοσίευσε συγχρόνως την ανακοίνωση κενής θέσεως για πλήρωσή της με υπάλληλο του Κοινοβουλίου και την ανακοίνωση μετατάξεως από άλλο κοινοτικό όργανο στην εν λόγω θέση.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 15 Στο πλαίσιο του παρόντος λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι το Κοινοβούλιο παρεβίασε τις διατάξεις του άρθρου 29 του ΚΥΚ, παραλείποντας να ερευνήσει τις δυνατότητες προαγωγής και μεταθέσεως των υπαλλήλων του, κατόπιν τις δυνατότητες διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού, πριν προχωρήσει στη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως για μετάταξη από άλλο κοινοτικό όργανο PE/A/136. Ισχυρίζεται ότι, δημοσιεύοντας συγχρόνως την ανακοίνωση κενής θέσεως 6084 και την προκήρυξη μετατάξεως από άλλο κοινοτικό όργανο PE/A/136, το Κοινοβούλιο δεν μπόρεσε ουσιαστικά να εξετάσει τις υποψηφιότητες που υποβλήθηκαν για μετάθεση και για προαγωγή, ιδίως δε την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, πριν προχωρήσει στο επόμενο στάδιο διαδικασίας προσλήψεως όπως επιτάσσει το άρθρο 29.

Μέμφεται ιδίως το Κοινοβούλιο ότι δεν απέδειξε ότι οι αιτήσεις μεταθέσεως εξετάστηκαν, στην παρούσα περίπτωση, πριν από τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν για μετάταξη από άλλο όργανο. Επίσης, το καθού-εναγόμενο δεν απέδειξε ότι ερευνήσε τις δυνατότητες διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού.

- 16 Ο προσφεύγων-ενάγων στηρίζει την άποψή του στην απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 1984, 20/83 και 21/83, Βλάχος κατά Δικαστηρίου (Συλλογή 1984, σ. 4149, σκέψη 19), με την οποία το Δικαστήριο δέχθηκε ότι « στην περίπτωση που η ΑΔΑ σκοπεύει να πληρώσει κενές θέσεις, οφείλει κατά το άρθρο 29 του ΚΥΚ, πρώτα να εξετάσει τις δυνατότητες προαγωγής ή μεταθέσεως εντός του οργάνου και μετά την έρευνα αυτή, τις δυνατότητες διεξαγωγής εσωτερικού διαγωνισμού. Η σειρά προτιμήσεως που έχει καθοριστεί κατά τον τρόπο αυτό αποτελεί ακριβώς την έκφραση της αρχής της εξελίξεως της σταδιοδρομίας των προσλαμβανόμενων υπαλλήλων ».
- 17 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η σειρά προτιμήσεως που καθορίζει το άρθρο 29 τηρήθηκε σχολαστικά στην προκειμένη περίπτωση. Όσον αφορά την αιτίαση που αναφέρεται στη σύγχρονη δημοσίευση, για την ίδια κενή θέση, της ανακοινώσεως κενής θέσεως 6084 για προαγωγή ή μετάθεση και της ανακοινώσεως κενής θέσεως PE/A/136, για μετάταξη από άλλο κοινοτικό όργανο, το καθού-εναγόμενο ισχυρίζεται ότι από τις ίδιες αυτές ανακοινώσεις προκύπτει ρητά ότι μόνο στην περίπτωση που η επίδικη θέση δεν θα μπορούσε να πληρωθεί με μετάθεση θα ερευνούνταν οι δυνατότητες προσφυγής σε άλλες διαδικασίες προβλεπόμενες από τον ΚΥΚ και ειδικότερα στη διαδικασία μετατάξεως από άλλο κοινοτικό όργανο. Η σύγχρονη δημοσίευση δύο ειδών ανακοινώσεων εξηγείται μόνον από λόγους χρηστής διοικήσεως, κατά το μέτρο που επιτρέπει να κερδηθεί χρόνος και να αποφευχθεί κάποια ανομοιότητα στη διατύπωση. Επομένως, δεν προδίκασε καθόλου την απόφαση που θα έπρεπε να ληφθεί επί των αιτήσεων προαγωγής ή μεταθέσεως που θα υπέβαλαν οι υπάλληλοι του οργάνου.
- 18 Επικουρικά ισχυρίζεται το Κοινοβούλιο ότι, έστω και αν η διαδικασία που ακολούθησε στην προκειμένη περίπτωση ήταν παράτυπη — πράγμα που αμφισβητεί —, ο προσφεύγων-ενάγων δεν υπέστη καμία βλάβη από το γεγονός της σύγχρονης ανακοινώσεως κενής θέσεως 6084 και προσκλήσεως υποβολής αιτήσεων για μετάταξη, κατά το μέτρο που καμιά αίτηση μετατάξεως προερχόμενη από υπάλληλο άλλου κοινοτικού οργάνου δεν υποβλήθηκε στο Κοινοβούλιο για την επίμαχη θέση.

Νομική εκτίμηση

- 19 Πρέπει να υπομνηστείτε ότι το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ΚΥΚ επιβάλλει στην ΑΔΑ να ερευνά με προτεραιότητα τις δυνατότητες προαγωγής και μεταθέσεως εντός του οργάνου, πριν προχωρήσει σε ένα από τα επόμενα στάδια που προβλέπει το ίδιο άρθρο, δηλαδή, κατά σειρά, στην έρευνα των δυνατοτήτων διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού, στην εξέταση των αιτήσεων μετατάξεως από άλλο κοινοτικό όργανο και ενδεχομένως στη διοργάνωση γενικού διαγωνισμού. Από αυτό προκύπτει ότι η ΑΔΑ δεν μπορεί να ερευνήσει τις αιτήσεις μετατάξεως υπαλλήλων άλλων

οργάνων παρά μόνον αν κρίνει, ύστερα από κανονική εξέταση των αιτήσεων προαγωγής ή μεταθέσεως, ότι καμιά από τις αιτήσεις αυτές δεν ανταποκρίνεται στα προσόντα της κενής θέσεως, και αφού έχει ερευνήσει τη δυνατότητα διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 1987, 7/86, Vincent κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 2473, σκέψεις 16 και 17· της 5ης Ιουνίου 1980, 24/79, Oberthür κατά Επιτροπής, Rec. 1980, σ. 1743, σκέψεις 8 έως 11· και της 13ης Μαΐου 1970, 46/69, Reinartz κατά Επιτροπής, Rec. 1970, σ. 275, σκέψη 7).

- 20 Το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει σχετικά ότι η σύγχρονη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως για εσωτερικό διαγωνισμό 6084 και της ανακοινώσεως κενής θέσεως PE/A/136 για μετάταξη από άλλο όργανο δεν αντίκειται κατά κανένα τρόπο στην τήρηση της σειράς προτεραιότητας που ορίζει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Πράγματι, οι προαναφερθείσες ανακοινώσεις λαμβάνουν ρητά υπόψη τους τη σειρά προτεραιότητας που ορίζει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Ειδικότερα, η ανακοίνωση PE/A/136 αναφέρει ότι « οι υποψηφιότητες που θα υποβληθούν σε ανταπόκριση της παρούσας προσκλήσεως δεν θα ληφθούν υπόψη παρά μόνον αν οι εσωτερικές διαδικασίες δεν καταλήξουν σε αποτέλεσμα ». Επιπλέον, ακόμη και αν έλειπε αυτή η ρητή διευκρίνιση, η σύγχρονη δημοσίευση των προαναφερθεισών δύο ανακοινώσεων κενής θέσεως δεν θα μπορούσε, από μόνη της, να εμποδίσει την κατά προτεραιότητα έρευνα των αιτήσεων προαγωγής ή μεταθέσεως και κατόπιν την έρευνα των δυνατοτήτων διοργανώσεως εσωτερικού διαγωνισμού πριν ληφθούν υπόψη τυχόν αιτήσεις μετατάξεως που θα υποβάλλονταν από υπαλλήλους άλλων οργάνων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29, παράγραφος 1.

- 21 Από την προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί της ελλείψεως κανονικής συγκριτικής εξέτασεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος και της παραβάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και του δικαιώματος ακρόασεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η αίτησή του απορρίφθηκε χωρίς να πραγματοποιηθεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας πληρώσεως της εν λόγω θέσεως, συζήτηση με τον υπεύθυνο του Γραφείου πληροφοριών της Χάγης, αντίθετα προς ό,τι έγινε με άλλους υποψήφιους. Πράγματι, η συζήτησή του με τον προϊστάμενο τμήματος του γραφείου της Χάγης διεξήχθη πριν από τη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν ακούστηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας πληρώσεως της επί-

δικης θέσεως συνιστά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων. Επιπλέον, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι, στο πλαίσιο της ίδιας αυτής διαδικασίας, δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει θέση επί της γνώμης του προϊσταμένου τμήματος του γραφείου της Χάγης, επί της οποίας στηρίχθηκε το Κοινοβούλιο για να απορρίψει την αίτησή του, όπως αποδεικνύεται από τη ρητή απάντηση επί της ενστάσεώς του, της 20ής Δεκεμβρίου 1990. Επομένως, η διαδικασία που ακολούθηθηκε είναι αντίθετη προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία έχει καθιερώσει το δικαίωμα των υποψηφίων σε διαγωνισμούς να ακούγονται επί των γνώμων που έχουν εκφράσει γι' αυτούς οι ιεραρχικά προϊστάμενοί τους με την απόφασή του της 11ης Μαρτίου 1986, 294/84, Adams κατά Επιτροπής (Συλλογή 1986, σ. 77, σκέψη 4). Και ο προσφεύγων-ενάγων καταλήγει ότι « η συγκριτική έρευνα των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων για μετάθεση είτε δεν πραγματοποιήθηκε είτε διενεργήθηκε κατά τρόπο που προσβλήθηκε το δικαίωμα ακροάσεως και η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων ».

- 23 Το Κοινοβούλιο απορρίπτει την αιτίαση ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν είχε τη δυνατότητα να ακουστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεως που κινήθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως 6084. Προβάλλει δε προς τούτο δύο επιχειρήματα.

Καταρχάς υποστηρίζει ότι ούτε ο ΚΥΚ ούτε η νομολογία υποχρεώνουν την ΑΔΑ να ακούσει τους υποψηφίους μεταθέσεως. Κατά το Κοινοβούλιο, η έρευνα του ατομικού φακέλου του υπαλλήλου είναι επαρκής. Η προαναφερθείσα απόφαση της 11ης Μαρτίου 1986, 294/84, την οποία επικαλείται σχετικά ο προσφεύγων-ενάγων, δεν είναι κρίσιμη εν προκειμένω, κατά το μέτρο που αναφέρεται σε διαδικασία διαγωνισμού και όχι σε διαδικασία μεταθέσεως. Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα τη συζήτηση του ενδιαφερομένου, τον Ιούνιο του 1989, με τον προϊστάμενο τμήματος του γραφείου της Χάγης, πριν από τη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως 6084, της 2ας Οκτωβρίου 1989, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται αφενός μεν ότι ο εν λόγω προϊστάμενος τμήματος περιορίστηκε να εκφράσει γνώμη για την πρόσληψη, αφετέρου δε ότι η προαναφερθείσα συζήτηση αναφερόταν στην ενδεχόμενη πρόσληψη του Volger στην εν λόγω θέση, η χρεία της οποίας ήταν πασίγνωστη και είχε ήδη άλλωστε αναγγελθεί στο προσωπικό δύο φορές, με τις ανακοινώσεις κενής θέσεως της 19ης Σεπτεμβρίου 1988 και της 28ης Νοεμβρίου 1988 που δεν μπόρεσαν να καταλήξουν σε πλήρωσή της (βλ. πιο πάνω, σκέψη).

Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει περαιτέρω ότι η απόφαση απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος ελήφθη εν πλήρει γνώσει της υποθέσεως, κατά το μέτρο που ήταν πολύ γνωστός στους υπεύθυνους της γενικής διεύθυνσεως πληροφοριών, στην οποία υπηρετούσε από μια περίπου δεκαετία. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Volger δεν υπέστη καμιά βλάβη σε σχέση με τους δύο άλλους υποψηφίους, που δεν υπηρετούσαν στην ίδια αυτή γενική διεύθυνση και για τον λόγο αυτόν είχαν συζήτηση με τους υπεύθυνους της εν λόγω διεύθυνσεως.

Νομική εκτίμηση

- 24 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, πρέπει να υπομνηστεί προκαταρκτικά ότι η έρευνα των αιτήσεων μεταθέσεως ή προαγωγής δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του ΚΥΚ πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, το οποίο προβλέπει ρητά « συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς ».

Η υποχρέωση ενέργειας αυτής της συγκριτικής έρευνας αποτελεί την έκφραση συγχρόνως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων και της αρχής της εξελίξεως της σταδιοδρομίας τους, που αναγνωρίστηκε από το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφασή του της 13ης Δεκεμβρίου 1984, 20/83 και 21/83, Βλάχος κατά Δικαστηρίου, σκέψη 19.

- 25 Κατόπιν αυτού, το Πρωτοδικείο πρέπει να εξακριβώσει αν το καθού-εναγόμενο προέβη πράγματι σε κανονική συγκριτική έρευνα της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τη θέση που κηρύχθηκε κενή με την ανακοίνωση 6084, στο πλαίσιο της ασκήσεως της διακριτικής του εξουσίας.

- 26 Θα πρέπει σχετικά να υπομνηστεί ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 21ης Νοεμβρίου 1991, « στην περίπτωση που τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν τέτοια εξουσία εκτιμήσεως, η τήρηση των εγγυήσεων που έχουν παρασχεθεί από την κοινοτική έννομη τάξη στις διοικητικές διαδικασίες ενέχει ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία. Μεταξύ αυτών των εγγυήσεων περιλαμβάνονται ιδίως η υποχρέωση για το αρμόδιο όργανο να εξετάσει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα ουσιώδη στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως, το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να κάνει γνωστή την άποψή του καθώς και το δικαίωμά του να αιτιολογείται κατά τρόπο επαρκή η απόφαση. Μόνον έτσι μπορεί να ελέγξει το Δικαστήριο αν συνέτρεχαν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως » (C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469).

- 27 Στην προκειμένη υπόθεση από όλα τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η ΑΔΑ σκόπευε να στηρίξει την εκτίμησή της για τα ουσιαστικά προσόντα των υποψηφίων σε συζήτηση καθενός από αυτούς με τον προϊστάμενο τμήματος, υπεύθυνο του γραφείου της Χάγης, Janssen.

Πράγματι, στη ρητή απάντησή του της 20ής Δεκεμβρίου 1990 στη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου δήλωσε ότι « η διοίκηση εξέτασε πλήρως τις δυνατότητες μεταθέσεως ». Για να στηρίξει δε αυτή τη δήλωση προβάλλει ότι ο προσφεύγων-ενάγων « συζήτησε με τον προϊστάμενο τμήματος του γραφείου της Χάγης επί του θέματος αυτού ». Ο τελευταίος συνεχίζει στο ίδιο έγγραφο ότι « εξέτασε προσεκτικά (...) την υποψηφιότητα (του προσφεύγοντος-ενάγοντος) υπό το φως των προσόντων και γνώσεων που απαιτεί η ανακοίνωση κενής θέσεως ». Επίσης, από τα υπηρεσιακά σημειώματα της 5ης και της 27ης Σεπτεμβρίου 1990 — που προσκομίστηκαν κατά τη συνεδρίαση και είχαν σταλεί στη Νομική Υπηρεσία, κατόπιν της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, αντίστοιχα από τη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών και από τη Γενική Διεύθυνση Πληροφοριών και Δημοσίων Σχέσεων — συνάγεται ότι η ΑΔΑ είχε αποφασίσει να προβεί σε συγκριτική έρευνα των υποψηφιοτήτων για την επίδικη θέση βάσει ιδίως συζητήσεως καθενός από τους υποψηφίους με τον προϊστάμενο τμήματος του γραφείου της Χάγης. Έτσι, κατά τη διατύπωση του υπηρεσιακού σημειώματος της 5ης Σεπτεμβρίου 1990, που αναφέρθηκε πιο πάνω, « η οικεία γενική διεύθυνση γνωστοποίησε (στη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών) ότι είχαν κανονιστεί συζητήσεις με τους υποψηφίους ». Όσον αφορά το σημείωμα της 27ης Σεπτεμβρίου 1990, που αναφέρεται πιο πάνω, σ' αυτό αναγράφεται ότι « ο Janssen, προϊστάμενος του γραφείου της Χάγης, εξέτασε τους φακέλους των τριών υποψηφίων και συζήτησε με καθέναν από αυτούς ».

- 28 Ενόψει των πιο πάνω εκτεθέντων, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο τρόπος της συγκριτικής εξετάσεως των υποψηφιοτήτων που επέλεξε στην προκειμένη περίπτωση η ΑΔΑ δεν τηρήθηκε έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Πράγματι, αντίθετα προς ό,τι συνέβη με άλλους υποψηφίους, ο τελευταίος δεν είχε συζήτηση με τον προϊστάμενο τμήματος του γραφείου της Χάγης μετά την κατάθεση της υποψηφιοτήτάς του για τη θέση που κηρύχθηκε κενή με την ανακοίνωση 6084.

Το Πρωτοδικείο τονίζει σχετικά ότι η άτυπη συζήτηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος με τον Janssen, τον Ιούνιο του 1988, διεξήχθη πριν από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης κενής θέσεως 6084 και εκτός πάσης προηγούμενης διαδικασίας πληρώσεως της επίδικης θέσεως. Είναι σαφές ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, η προαναφερθείσα συζήτηση του Janssen με τον προσφεύγοντα-ενάγοντα — έστω και αν αναφερόταν στις δυνατότητες τοποθέτησεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην κενή θέση του γραφείου της Χάγης — δεν μπορούσε να επιτρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα να προβάλει τα ουσιαστικά του προσόντα σε σχέση με τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως 6084, η οποία δημοσιεύθηκε μεταγενεστέρως, στις 2 Οκτωβρίου 1989. Η σκέψη αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η ανακοίνωση 6084 απαιτούσε από τους υποψηφίους για την επίμαχη θέση συμπληρωματικές προϋποθέσεις, αυστηρότερες από εκείνες που αναφέρονταν στην προηγούμενη ανακοίνωση κενής θέσεως που δημοσιεύθηκε στις 28 Νοεμβρίου 1988. Από αυτό προκύπτει ότι ο Janssen δεν ήταν σε θέση να λάβει γνώση των απόψεων του προσφεύγοντος-ενάγοντος και να εκτιμήσει τα ουσιαστικά και τα τυπικά προσόντα του σε σχέση με τις προϋποθέσεις που απαιτούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως 6084.

- 29 Ενόψει των περιστάσεων αυτών, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η μη τήρηση έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος της διαδικασίας εξέτασεως των υποψηφιοτήτων που είχε θεσπίσει η ΑΔΑ για την πλήρωση της θέσεως που κηρύχθηκε κενή με την ανακοίνωση 6084 μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντα του προσφεύγοντος-ενάγοντος και επομένως να επηρεάσει το κύρος της προσβαλλόμενης αποφάσεως (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1987, 44/85, 77/85, 294/85 και 295/85, Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 3259, σκέψη 19). Πράγματι, παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και του δικαιώματος ακρόασεως των υπαλλήλων, η πλημμέλεια δε αυτή στη διαδικασία εξέτασεως των υποψηφιοτήτων στέρησε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα από την εγγύηση πραγματικής συγκριτικής εξέτασεως της υποψηφιοτήτάς του από την ΑΔΑ.
- 30 Συνεπώς ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η απόφαση που απέρριψε την υποψηφιοτήτά του στερείται παντελώς αιτιολογίας. Έτσι δε παραβιάζει το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, το οποίο ορίζει ότι « κάθε απόφαση σε βάρος υπαλλήλου πρέπει να είναι αιτιολογημένη ».

Ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται σχετικά, καταρχάς, ότι η μη ενημέρωσή του επί των αιτιών απορρίψεως της υποψηφιοτήτάς του απορρέει κυρίως από το ότι δεν τον άκουσε ο γενικός διευθυντής ή ένα μέλος της διευθύνσεως στην οποία υπάγεται η θέση που κηρύχθηκε κενή. Περαιτέρω προβάλλει ότι η απόφαση που απέρριψε την υποψηφιοτήτά του περιήλθε στη γνώση του με την αποστολή ενός στερεότυπου εντύπου γενικού και απρόσωπου χαρακτήρα. Στο έντυπο αυτό δεν μνημονεύονται οι λόγοι της απορρίψεως της υποψηφιοτήτάς του. Στην πραγματικότητα αποτελούσε επιβεβαίωση της δημοσιεύσεως της προκηρύξεως του γενικού διαγωνισμού ΡΕ/49/Α, η οποία, κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, επέιχε θέση σιωπηρής απορρίψεως της αιτήσεως μεταθέσεώς του.

Υπό τις συνθήκες αυτές, ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο δεν μπορεί πλέον παραδεκτώς να καλύψει την παρανομία της ελλείψεως αιτιολογίας με εξηγήσεις που παρέσχε μετά την κατάθεση της παρούσας προσφυγής-αγωγής, ιδίως με το έγγραφό του της 20ής Δεκεμβρίου 1990, με το οποίο απέρριψε ρητά τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

- 32 Για να στηρίξει την άποψή του αυτή, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι, παραλείποντας να απαντήσει ρητά πριν από την κατάθεση της παρούσας προσφυγής-αγωγής στη διοικητική του ένσταση κατά της απορρίψεως της αιτήσεως μεταθέσεώς του, το Κοινοβούλιο εσκεμμένως αρνήθηκε να του αναφέρει τους λόγους αυτής της απορρίψεως, οι οποίοι θα του επέτρεπαν να κρίνει τη σκοπιμότητα προσφυγής του στο Πρωτοδικείο. Η εσκεμμένη αυτή άρνηση συνιστά ακόμη πιο βαριά πλημμέλεια αφού ο προσφεύγων-ενάγων είχε δεόντως ενημερώσει το Κοινοβούλιο, με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1990, για την πρόθεσή του να ασκήσει, στις 18 Δεκεμβρίου 1990 προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως απορρίψεως της αιτήσεώς του, ελλείψει απαντήσεως στην ένστασή του.
- 33 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η απόφαση που απέρριψε την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος-ενάγοντος του κοινοποιήθηκε κανονικά και χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μέσω στερεότυπου εντύπου, το οποίο χρησιμοποιείται από ετών στο πλαίσιο των εσωτερικών διαδικασιών πληρώσεως θέσεων που έχουν κηρυχθεί κενές. Όσον αφορά την αιτιολογία της αποφάσεως αυτής, το Κοινοβούλιο αναγνωρίζει ότι από αβλεψία το προαναφερθέν έντυπο συσχετίζει την απόρριψη της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος με την απόφαση διοργανώσεως του εξωτερικού διαγωνισμού ΡΕ/49/Α ο οποίος έχει, όπως διευκρινίζει, αυτόνομη εξέλιξη και αποβλέπει στην κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων ολλανδόφωνων υπαλλήλων διοικήσεως σε όλους τους τομείς του οργάνου. Το σφάλμα όμως αυτό δεν επηρεάζει το κύρος της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά το μέτρο που, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, « το άρθρο 25 δεν υποχρεώνει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να αιτιολογήσει απόφαση σχετική με την τοποθέτηση υπαλλήλου σε νέα θέση ούτε έναντι του διορισθέντος υπαλλήλου, κατά του οποίου η απόφαση αυτή δεν μπορεί να προκαλέσει βλάβη, ούτε έναντι των υποψηφίων των οποίων η υποψηφιότητα απορρίφθηκε και ως προς τους οποίους οι αιτιολογίες μπορεί να είναι επιζήμιες » (αποφάσεις της 12ης Φεβρουαρίου 1987, 233/85, Bonino κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 739, σκέψη 4, και της 22ας Ιουνίου 1989, 104/88, Brus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 1873, συνοπτική δημοσίευση).
- 34 Το Κοινοβούλιο παραδέχεται πάντως ότι κατά το στάδιο της διοικητικής ενστάσεως επιβάλλεται πιο κατηγορηματική αιτιολογία, για να παρασχεθούν στον υπάλληλο τα ελλείποντα τυχόν στοιχεία που θα του επιτρέψουν να κρίνει αν είναι σκόπιμη ή όχι η άσκηση προσφυγής. Υπογραμμίζει δε σχετικά ότι, στη ρητή απάντηση επί της ενστάσεώς του, στις 20 Δεκεμβρίου 1990, η ΑΔΑ αιτιολόγησε την απόρριψη της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος ως εξής: « Οι υπεύθυνοι της οικείας γενικής διεύθυνσεως σχημάτισαν την εντύπωση ότι δεν πληρείτε ούτε τις προϋποθέσεις “ της επαγγελματικής πείρας σε θέματα δημοσίων σχέσεων και/ή πληροφοριών ” ούτε τις προϋποθέσεις που αφορούν τη “ βαθιά γνώση της λειτουργίας των μέσων πληροφοριών και των κοινοβουλευτικών συστημάτων στις Κάτω Χώρες ”. Εξάλλου, κατέληξαν επίσης ενόψει των τελευταίων εκθέσεων κρίσεως ότι τα επαγγελματικά σας προσόντα δεν επέτρεπαν τη μετάθεσή σας στην εν λόγω κενή θέση. Κατόπιν αυτού η γνωμοδότηση επί της αιτήσεως μεταθέσεώς σας ήταν αρνητική. »

- 35 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί την αιτίαση περί παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας, η οποία προκύπτει, κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, από την έλλειψη ρητής απαντήσεως στη διοικητική του ένσταση εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών μετά την κατάθεσή της που προβλέπει ο ΚΥΚ. Υποστηρίζει ότι τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ καθιερών σαφώς, στην περίπτωση αυτή, το δικαίωμα του αρμοδίου οργάνου να απαντά ρητώς σε μια ένσταση μετά την εκπνοή της πιο πάνω προθεσμίας απαντήσεως. Τονίζει δε ειδικότερα ότι το άρθρο 91, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση, του ΚΥΚ προβλέπει τη δυνατότητα ρητής αποφάσεως απορρίψεως μιας ενστάσεως μετά τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση, αλλά εντός της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής.

Εξάλλου, το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι, μετά τη σιωπηρή απόρριψη της ενστάσεώς του, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής που διέθετε ο προσφεύγων-ενάγων έτρεχε ως τις 18 Φεβρουαρίου 1991. Η παρούσα προσφυγή-αγωγή, η οποία ασκήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1990, ασκήθηκε επομένως δύο μήνες πριν από την παρέλευση της προθεσμίας αυτής. Σχετικά, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η ρητή απάντηση στην ένσταση, στις 20 Δεκεμβρίου 1990, κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ανεξάρτητα από την παρούσα προσφυγή-αγωγή, η οποία ασκήθηκε δύο ημέρες προηγουμένως και η οποία επιδόθηκε στο καθού-εναγόμενο μόλις στις 8 Ιανουαρίου 1991, όπως αποδεικνύεται από την απόδειξη παραλαβής. Αντίθετα από τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος-ενάγοντος, η βραδύτητα αυτής της ρητής απαντήσεως δεν φανερώνει επομένως καμιά πρόθεση να στερηθεί αυτός τα αναγκαία στοιχεία για να αντιληφθεί την αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η βραδύτητα αυτή οφειλόταν, αντιθέτως, στο ό,τι η ένσταση μπόρεσε να εξεταστεί μόνο δύο μήνες μετά την κατάθεσή της, στις 18 Ιουλίου 1990, λαμβανομένης υπόψη της καθυστερήσεως των αναγκαίων γνωμοδοτήσεων που οφειλόταν στις θερινές διακοπές.

Νομική εκτίμηση

- 36 Πρέπει καταρχάς να υπομνηστεί ότι, στην περίπτωση αποφάσεως η οποία απορρίπτει υποψηφιότητα, η ΑΔΑ έχει υποχρέωση αιτιολογήσεως, τουλάχιστον κατά το στάδιο της απορρίψεως της ενστάσεως κατά τέτοιας αποφάσεως. Η λύση αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το οποίο απαιτεί « αιτιολογημένη απόφαση » της ΑΔΑ, όταν απαντά σε ένσταση. Εφόσον οι προαγωγές και οι μεταθέσεις γίνονται κατ' εκλογή, αρκεί, κατά το Δικαστήριο, η αιτιολογία της απορρίψεως της ενστάσεως να αφορά την ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες ο ΚΥΚ εξαρτά τη νομιμότητα της διαδικασίας.
- 37 Στην προκειμένη περίπτωση, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δεν απευθύνθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα καμιά αιτιολογημένη απάντηση για την απόρριψη της ενστάσεώς του πριν από την άσκηση της προσφυγής-αγωγής του. Ο Volger προσέφυγε στο Πρωτοδικείο κατόπιν της σιωπής της ΑΔΑ, η οποία ισοδυναμούσε με σιωπηρή απόφαση απορρίψεως της ενστάσεως μετά την παρέλευση προθεσμίας τεσσάρων μηνών.

Μόνο μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής ενώπιον του Πρωτοδικείου έστειλε το Κοινοβούλιο στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, εντός της προθεσμίας προσφυγής τριών μηνών από της σιωπηρής αποφάσεως που απέρριψε την ένστασή του, απορριπτική απόφαση δεόντως αιτιολογημένη.

- 38 Εξάλλου, η έλλειψη αιτιολογίας που προκύπτει από τη σιωπηρή απόρριψη της ενστάσεως δεν καλύπτεται από ενδεχόμενα στοιχεία που περιλαμβάνονται προαιρετικά στην ίδια την προσβαλλόμενη απόφαση.

Πράγματι, το στερεότυπο έντυπο με το οποίο η ΑΔΑ ενημέρωσε κάθε ενδιαφερόμενο για την τύχη της υποψηφιότητάς του περιελάμβανε τρία κεφάλαια. Το πρώτο είχε ως σκοπό να πληροφορήσει τον υποψήφιο για την ευνοϊκή συνέχεια που δόθηκε στην υποψηφιότητά του. Το δεύτερο τον πληροφορούσε ότι η ΑΔΑ « δεν μπόρεσε να κάνει δεκτή την υποψηφιότητά του για τη θέση που αποτελεί το αντικείμενο της ανακοινώσεως κενής θέσεως (6084) ». Τέλος, το τρίτο κεφάλαιο τον πληροφορούσε για την απόφαση « κινήσεως της διαδικασίας εξωτερικού διαγωνισμού PE/49/A ». Όσον αφορά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, είχε σημειωθεί το τετραγωνίδιο που αντιστοιχούσε στο τρίτο αυτό κεφάλαιο αντί του δευτέρου, στο έντυπο που του κοινοποιήθηκε στις 4 Ιουλίου 1990. Το καθού-εναγόμενο αναγνώρισε αμέσως, στις γραπτές παρατηρήσεις του, ότι « η διατύπωση που χρησιμοποιήθηκε σε απάντηση της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος είναι ατυχής », κατά το μέτρο που « διαβάζεται ως, κατόπιν της υποψηφιότητας του ενδιαφερομένου, να είχε αποφασιστεί η κίνηση της διαδικασίας του εξωτερικού διαγωνισμού PE/49/A ».

- 39 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να ερευνηθεί αν η παντελής έλλειψη αιτιολογίας της απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος μπόρεσε να καλυφθεί, μετά την άσκηση της παρούσας προσφυγής-αγωγής, με τη ρητή απάντηση του Κοινοβουλίου επί της ενστάσεώς του.

- 40 Το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει σχετικά ότι η παντελής έλλειψη αιτιολογίας μιας αποφάσεως δεν μπορεί να καλυφθεί με εξηγήσεις που παρέχει η ΑΔΑ μετά την κατάθεση της προσφυγής. Στο στάδιο αυτό, τέτοιου είδους εξηγήσεις δεν πληρούν πλέον τον σκοπό τους. Πράγματι, η υποχρέωση αιτιολογίας, η οποία απορρέει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 25, δεύτερο εδάφιο, και 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, αποσκοπεί αφενός μεν στην παροχή στον ενδιαφερόμενο ικανοποιητικών ενδείξεων για να κρίνει το βάσιμο της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και τη σκοπιμότητα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου, αφετέρου δε να επιτρέψει στο Πρω-

τοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο του (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2861, σκέψη 22, και της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-225, σκέψη 15).

Επομένως, η άσκηση προσφυγής θέτει τέρμα στη δυνατότητα της ΑΔΑ να νομιμοποιήσει την απόφασή της με αιτιολογημένη απάντηση για την απόρριψη της ενστάσεως. Πράγματι, δεδομένου ότι ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος έχει το δικαίωμα να προσφύγει ενώπιον του Πρωτοδικείου εντός της προθεσμίας των τριών μηνών που ορίζει το άρθρο 91, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, κατά τη στιγμή που εκτιμά ως την πλέον κατάλληλη, η ΑΔΑ διαθέτει καταρχήν προθεσμία τεσσάρων μηνών για να εκδώσει αιτιολογημένη απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως· η προθεσμία δε αυτή μπορεί να παραταθεί μόνο μέχρι επτά μήνες, για όσο διάστημα δεν άσκησε προσφυγή ο ενδιαφερόμενος.

41. Εν προκειμένω πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία του Κοινοβουλίου, η οποία στηρίζεται ειδικότερα στο άρθρο 91, παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση, του ΚΥΚ, η οποία αφορά σαφώς τη δυνατότητα ρητής απαντήσεως σε ένσταση μετά την εκπόνηση της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που προβλέπει προς τον σκοπό αυτό ο ΚΥΚ στο άρθρο 90, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση. Η διάταξη αυτή έχει ως μοναδικό σκοπό, υπέρ των υπαλλήλων, να τους παράσχει νέα προθεσμία ασκήσεως προσφυγής όταν εκδοθεί ρητή απόφαση απορρίψεως ενστάσεως μετά από σιωπηρή απόφαση. Η ευχέρεια, που αναγνωρίζεται έτσι ρητά στην ΑΔΑ για να καλύψει την παντελή έλλειψη αιτιολογίας με ρητή απάντηση επί της ενστάσεως συνδέεται αρρήκτως με τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής. Μια αιτιολογημένη απάντηση που εκδίδεται μετά την άσκηση προσφυγής δεν εκπληρώνει πλέον τον σκοπό της, ο οποίος είναι να επιτρέψει στον ενδιαφερόμενο να κρίνει τη σκοπιμότητα ασκήσεως προσφυγής και στον δικαστή να ελέγξει την ακρίβεια της αιτιολογίας.

Περαιτέρω, η άποψη του Κοινοβουλίου πρέπει επίσης να απορριφθεί κατά το μέτρο που η δυνατότητα τακτοποιήσεως της παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας μετά την άσκηση προσφυγής θα έβλαπτε τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος-ενάγοντος. Πράγματι, αυτός διαθέτει μόνο το υπόμνημα ανταπαντήσεως για να προβάλει τους λόγους του κατά της αιτιολογίας της οποίας έλαβε γνώση μόνο μετά την άσκηση της προσφυγής-αγωγής. Έτσι όμως προσβάλλεται η αρχή της ισότητας των διαδικιών ενώπιον του κοινοτικού δικαστή.

- 42 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η απάντηση του Κοινοβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1990 περί ρητής απορρίψεως της ενστάσεως δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη. Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως περί ελλείψεως αιτιολογίας της απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος είναι βάσιμος.
- 43 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, παρέλκει δε η έρευνα των δύο άλλων λόγων που προβάλλει η προσφεύγων-ενάγων.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

- 44 Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να του καταβάλει ένα ECU, συμβολικά, ως ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω των αλληπαλήλων σφαλμάτων και παρανομιών στα οποία φέρεται να υπέπεσε το θεσμικό αυτό όργανο.
- 45 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα ακριβές και συγκεκριμένο στοιχείο που να επιτρέπει να προσδιοριστεί κατά τί του επέφερε ηθική βλάβη ή συμπεριφορά της διοικήσεως.
- 46 Θα πρέπει σχετικά να υπογραμμιστεί ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν πρόβαλε καμία βλάβη από την προσβαλλόμενη απόφαση που να μη μπορεί να ικανοποιηθεί κατά τρόπο πρόσφορο με την ακύρωση αυτής της αποφάσεως. Παρέπεται ότι το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1987, 44/85, 77/85, 294/85 και 295/85, σκέψη 22, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Νοεμβρίου 1991, T-158/89, Van Hecken κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1341, σκέψη 37).

- 47 Από το σύνολο των προηγούμενων σκέψεων προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, να απορριφθεί δε η αγωγή αποζημιώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 48 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον το Κοινοβούλιο ηττήθηκε στα κυριότερα αιτήματά του, πρέπει, ενόψει του αιτήματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 4ης Ιουλίου 1990 περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-ενάγοντος στη θέση που κηρύχθηκε κενή με την ανακοίνωση 6084.**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.**
- 3) **Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.**

Saggio

Γεραρής

Biancarelli

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Φεβρουαρίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf